NORAKSTS
Lieta Nr.142217811
1-1304-12/22

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2012.gada 20.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Lauma Paegļkalna,

piedaloties sūdzības iesniedzējai *D.S.*,

iestādes Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc *D.S.*, personas kods */personas kods/*, sūdzības par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2011.gada 21.jūnija lēmumu Nr.10/108799129/1745,

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 14.jūnijā Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes vecākā inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.108799129 (turpmāk – protokols) par to, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ir novietots stāvēšanai pie ēkas */adrese/*, 522.ceļa zīmes darbības zonā, tādā veidā pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 136.3.apakšpunktā noteiktās prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 136.3.punkts aizliedz stāvēt 327.ceļa zīmes darbības zonā un – attiecīgi nepāra vai pāra datumos – 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10]panta piektās daļas 12.punktā. Transportlīdzekļa vadītājam piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.

[2] Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks, izskatot transportlīdzekļa vadītājas *D.S.* (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) sūdzību, ar 2011.gada 21.jūnija lēmumu Nr.10/108799129/1745 (turpmāk – Lēmums) sākotnējo lēmumu (protokolu) atstājis negrozītu.

[2.1] Lēmumā konstatēts, ka transportlīdzeklī nebija novietota caurlaide transportlīdzekļa virsbūves (kabīnes) iekšpusē, priekšējā stikla kreisajā apakšējā stūrī, kā to paredz Ministru kabineta 2008.gada 5.februāra noteikumu Nr.61 „Kārtība, kādā izsniedz caurlaides pasta pārvadātāju transportlīdzekļiem, inkasācijas transportlīdzekļiem, Saeimas transportlīdzekļiem, Valsts prezidenta Kancelejas transportlīdzekļiem, Valsts kancelejas transportlīdzekļiem un ministriju transportlīdzekļiem, ar kuriem nogādā pasta sūtījumus" (turpmāk – Noteikumi Nr.61) 16.punkts. Transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar minētajām caurlaidēm, ir tiesības, pildot darba uzdevumus neievērot transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanās noteikumus.

Tā kā caurlaide nebija novietota redzamā vietā, kā to noteic minētā tiesību norma, sūdzības iesniedzēja ir pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumu 136.3.apakšpunktā noteikto. Konstatēto pārkāpumu pierāda gan protokols, gan pārkāpuma vietā un laikā uzņemtās fotogrāfijas.

[2.2] LAPK par konkrēto pārkāpumu paredz tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādējādi, uzliekot sodu, likums nepieļauj vērtēt tā apmēru, un nav piemērojama LAPK 32.panta otrā daļa, kas noteic, ka uzliekot sodu, jāņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantisko stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

[3] Sūdzības iesniedzēja tiesā iesniegtajā sūdzībā, kā arī tiesas sēdē sniegtajos paskaidrojumos pārsūdzēto Lēmumu un ar to uzlikto sodu neatzīst, norādot šādus apsvērumus.

[3.1] Sūdzības iesniedzējai ir stāvēšanai konkrētajā vietā paredzēta Satiksmes ministrijas 2011.gada 9.martā izdota caurlaide Nr.000753. Sūdzības iesniedzēja to bija novietojusi uz automašīnas priekšējā paneļa, bet, verot ciet durvis, iespējams, tā bija noslīdējusi no priekšēja paneļa un atradās uz automašīnas grīdas, kur vecākā inspektore, iespējams, nevarēja to ieraudzīt.

[3.2] Sūdzības iesniedzēja transportlīdzekli novietoja pie ēkas */adrese/*, pildot darba uzdevumus, līdz ar to tā drīkstēja neievērot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, jo pamatojoties uz Noteikumu Nr.61 16.punktu, pasta transportlīdzekļa vadītājs, inkasācijas transportlīdzekļa vadītājs, pildot darba uzdevumu, drīkst neievērot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus un ceļa zīmju „Braukt aizliegts", „Mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts" un „Kravas automobiļiem braukt aizliegts" prasības, ja caurlaidi novieto transportlīdzekļa virsbūves (kabīnes) iekšpusē, priekšējā stikla kreisajā apakšējā stūrī.

[4] Paskaidrojumā un tiesas sēdē Rīgas domes Rīgas pašvaldības policija sūdzību neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minēto. Papildus norādot, ka sūdzības iesniedzējai izdotā caurlaide un tās esība transportlīdzeklī noteiktā vietā automātiski nepiešķir sūdzības iesniedzējai tiesības neierobežoti laikā un telpā izmantot minētās caurlaides priekšrocības ārpus darba uzdevumu pildīšanas laika.

Speciālā caurlaide pārkāpuma konstatēšanas brīdī pieteicējas transportlīdzekļa virsbūves (kabīnes) iekšpusē, priekšējā stikla kreisajā apakšējā stūrī nav redzama, kā arī sūdzības iesniedzēja nav sniegusi pierādījumus, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī būtu veikusi kādus no Noteikumos Nr.61 minētajiem darba uzdevumiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzēja bija novietojusi transportlīdzekli teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi, un tās stāvēšanai novietotajā transportlīdzeklī redzamā vietā (automašīnas salonā aiz priekšējā stikla kreisajā apakšējā stūrī) speciālo caurlaidi.

Pārbaudījusi pārsūdzētajā Lēmumā ietvertos argumentus, tiesa secina, ka iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz pārkāpuma kvalifikāciju ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas iestādes Lēmuma motivācijai.

Citiem vārdiem, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā.

[6] Vienlaikus tiesas ieskatā ir pamats atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, pamatojoties uz LAPK 21.panta pirmo daļu, jo izdarītais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu.

[6.1] Atbilstoši LAPK 21.panta pirmajai daļai, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Turklāt saskaņā ar panta otro daļu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu, kas noteic, ka par stāvēšanu 327.ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Tā kā pieļautais pārkāpums ir izdarīts ceļu satiksmē un par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus, tiesai ir pamats vērtēt, vai pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu.

[6.2] Ceļu satiksmes likuma un uz tā pamata izdoto Ceļu satiksmes noteikumu mērķis tostarp ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu.

Tātad primārais mērķis ir cilvēku dzīvības un veselības, kā arī tiem piederošās mantas un apkārtējās vides aizsardzība pret iespējamo apdraudējumu, kas var rasties ceļu satiksmē, pārkāpjot to regulējošos noteikumus un prasības.

Tādēļ atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajai daļai ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Turklāt saskaņā ar panta trešo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā paredzētais pārkāpuma sastāvs ir formāls, tas neparedz noteiktu seku iestāšanos. Savukārt iespējamās sekas ir vērtējamas un ņemamas vērā, lai varētu novērtēt izdarītā pārkāpuma raksturu, kas savukārt ir viens no nepieciešamajiem apstākļiem, kas noskaidrojams, uzliekot sodu.

[6.3] Tiesas ieskatā šajā lietā ceļu satiksmē izdarītais sūdzības iesniedzējas pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, jo nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, nav radījis tādus traucējošus apstākļus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kas varētu radīt satiksmes drošības apdraudējumu. Turklāt no lietas materiāliem ir nepārprotami konstatējams, ka sūdzības iesniedzējai ir bijusi speciālā atļauja stāvēšanai, kaut arī nav bijusi novietota redzamā vietā. Minēto faktu nav apšaubījusi arī iestāde. Turklāt sūdzības iesniedzēja uz speciālas atļaujas esību norādījusi jau apstrīdēšanas iestādē ietvaros.

Tiesa piekrīt iestādei, ka pati par sevi izdotā caurlaide un tās esība transportlīdzeklī noteiktā vietā automātiski nepiešķir sūdzības iesniedzējai tiesības neierobežoti laikā un telpā izmantot minētās caurlaides priekšrocības ārpus darba uzdevumu pildīšanas laika.

Taču jāņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 272.pantu tieši iestādei ir jāsavāc visi pierādījumi, lai atzītu, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, tāpat kā ir jānoskaidro jebkādi citi apstākļi lietā, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Tātad tieši iestādei bija jāpārbauda, vai sūdzības iesniedzēja pārkāpuma izdarīšanas brīdī veica darba uzdevumus.

Tiesas ieskatā iestāde nav pierādījusi, ka sūdzības iesniedzēja nebija veikusi darba uzdevumu, jo iestādes apgalvojumi paši par sevi nav pietiekami, lai minēto atzītu. Iestādei bija zināms, ka transportlīdzeklis, kuram bija izdota speciālā atļauja, bija reģistrēts uz SIA „Abonēšanas centrs Diena" vārda, savukārt fakts, ka minētā sabiedrība nodarbojas ar abonētās preses piegādi jeb pasta funkciju, ir vispārzināms. Taču iestāde nebija pieprasījusi ne sūdzības

iesniedzējai, ne sūdzības iesniedzējas darba devējai nepieciešamo informāciju un pierādījumus, kas būtu par pamatu secināt, vai sūdzības iesniedzējas vadītā transportlīdzekļa atrašanās pārkāpuma izdarīšanas vietā bija saistīta ar darba uzdevumu izpildi. Tā kā iestāde minētos faktus nebija pārbaudījusi, iestāde izdarījusi pārsteidzīgus secinājumus, kuri nav pamatoti ar lietā iegūtiem pierādījumiem.

[6.4] Tiesas ieskatā personas saukšana pie administratīvās atbildības nav pašmērķis. Administratīvais sods saskaņā ar LAPK 22.pantu ir atbildības līdzeklis, kas tiek piemērots, lai personu audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai novērstu turpmāku pārkāpumu izdarīšanu.

Ņemot vērā minētos apstākļus, kā arī tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu, lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu, konkrēto pārkāpumu ir iespējams atzīt par maznozīmīgu. Līdz ar to, pamatojoties uz LAPK 21.pantu, sūdzības iesniedzēja izdarītā pārkāpuma mazsvarīguma dēļ ir atbrīvojama no LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā noteiktās administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[8] Tā kā tiesa atbrīvo sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, tad, pamatojoties uz kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, pārsūdzētais lēmums ir atceļams, un lieta ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu un 289.^{18}panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

Atcelt Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2011.gada 21.jūnija lēmumu Nr.10/108799129/1745 ar tā pieņemšanas dienu un **izbeigt lietu**, izsakot *D.S.*, personas kods */personas kods/*, mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* L.Paegļkalna

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese L.Paegļkalna
Rīgā 2012.gada 20.decembrī